

eller lign., eller at den ikendte Straf ligger udenfor de i Loven fastsatte Grænser eller staar i aabenbart Misforhold til Brøden — hvorimod Anke ikke kan grundes paa, at Spørgsmaalet, om Tiltalte skal domfældes, er urigtig afgjort som Følge af fejlagtig Bedømmelse af Bevisernes Vægt. — Vil Overanklageren anke til Skøde for Tiltalte, maa det ske inden 14 Dage, og samme Frist har Tiltalte. Anke til Fordel for Tiltalte kan Overanklageren foretage ogsaa efter denne Fristes Udløb. I Sager om Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest eller uforskyldt Udstaaelse af Straf er Ankefristen for det offentlige altid 3 Maaneder. — Højesteret kan straks — ved et Udvalg, bestaaende af 3 af Højesterets Medlemmer — afvise Anken, naar det findes, at de foreskrevne Frister og Former ikke er iagttagne, eller at den ankende mangler Beføjelse til at anke, eller at den paaberaabte Ankegrund klarligen ikke kan føre til Dommens Ophævelse. I modsat Fald beskikker Højesterets Formand Forsvarer for Tiltalte, for saa vidt han ikke selv har valgt en saadan, og foranstalter Sagens Akter oversendte til Rigsanklageren eller Forsvareren, efter som hin eller denne først skal have Ordet (hvilket beror paa, hvem det er, der anker), med Paalæg om inden en fastsat Frist at tilstille Modparten samme og anmelde Sagen til Foretagelse. — De Retsmøder, som afholdes inden Domsforhandlingen, er ikke offentlige. — Kommer Højesteret til det Resultat, at den paaankede Afgørelse bliver at forandre, kan den selv afsige ny Realitetsdom, naar den finder, at de fornødne Grundlag herfor foreligger, hvortil, for saa vidt Spørgsmaal er om at afsige en fældende Dom, hører, hvis Sagen er en Nævningesag, at Tiltalte ved en gyldig Nævningeerklæring er kendt skyldig i den Forbrydelse, for hvilken der er Spørgsmaal om at domfælde ham. Gaar den nye Realitetsdom ud paa Tiltaltes Frifindelse, kan Højesteret af egen Drift optage og afgøre Spørgsmaalet om Erstatning til Tiltalte for uforskyldt Varetægtsarrest eller uforskyldt Udstaaelse af Straf, med mindre Tiltalte har begært dette Spørgsmaal afgjort under Medvirkning af Nævninger. Finder Højesteret derimod, at den paaankede Afgørelse bliver at forandre, men at Betingelserne for, at Retten kan afsige Realitetsdom, ikke er til Stede, ophæver Højesteret Dommen. I Forbindelse hermed bliver Sagen, for saa vidt den foreliggende Fejl ikke er af den Beskaffenhed, at Landsretten burde have afvist Sagen, at hjemvise til denne Ret, og Rigsanklageren har da uden Ophold, hvis han ikke frafalder Tiltalte, at foranstalte Sagen paa ny indbragt fra Landsretten. Skal i en Nævningesag ny Domforhandling finde Sted, maa ingen Nævning medvirke, som har deltaget i den tidligere Domsforhandling.